

atributivament ad. Com atributivament
 but. Un adjectiu usat atributivament
ment

atrició f. Permeidiment d'haver pe-
 cat nat de la por del càstig i
 de sentiments de vergonya.

atrimperament m. Acció d'a-
 trimperar o d'atrimperar-se; l'e-
 fecte || conjunt de trimperes per a
 la defensa d'una posició

atrimperar v. tr. Valtar de
 trimperes (una posició). Camp
atrimperat || pron. Posar-hi a
 cobert de l'enemic en trimperes